

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О МИРНОМ РЕШАВАЊУ РАДНИХ СПОРОВА

Члан 1.

У Закону о мирном решавању радних спорова („Службени гласник РС”, бр. 125/04 и 104/09), у члану 2. став 1. тачка 1) после речи: „измена и” додаје се знак и реч: „/или”, а речи: „ или примене” бришу се.

После тачке 1) додаје се тачка 1а) која гласи:

„1а) примене колективног уговора у целини или његових појединих одредаба;”.

У тачки 3) после речи: „деловање” додају се речи: „и остваривање права на утврђивање репрезентативности синдиката код послодавца”.

После тачке 5) додаје се тачка 5а) која гласи:

„5а) утврђивања минимума процеса рада, у складу са законом.”

Став 3. мења се и гласи:

„Страном у колективном спору сматрају се послодавац, синдикат, овлашћени представник запослених, запослени, штрајкачки одбор, оснивач за јавна предузећа, друштва капитала чији је оснивач јавно предузеће, друштва капитала и јавне службе чији је оснивач Република, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе.”

Члан 2.

У члану 3. став 1. мења се и гласи:

„Индивидуалним радним спором (у даљем тексту: индивидуални спор), у смислу овог закона, сматра се спор поводом:

- 1) отказа уговора о раду;
- 2) радног времена;
- 3) остваривања права на годишњи одмор;
- 4) исплате зараде/плате, накнаде зараде/плате и минималне зараде у складу са законом;
- 5) исплате накнаде трошкова за исхрану у току рада, за долазак и одлазак са рада, регреса за коришћење годишњег одмора и друге накнаде трошкова у складу са законом;
- 6) исплате отпремнине при одласку у пензију, јубиларне награде и других примања у складу са законом;
- 7) дискриминације и злостављања на раду.”

Став 2. брише се.

Досадашњи став 3. који постаје став 2. мења се и гласи:

„Страном у индивидуалном спору, у смислу овог закона, сматра се запослени и послодавац, осим у случају из става 1. тачка 7) овог члана, где се стране у спору одређују у складу са законом (у даљем тексту: страна у спору).”

Члан 3.

У члану 4. став 2. реч: „одлучује” замењује се речју: „решава” .

Члан 4.

Назив пододељка 2) изнад члана 6. и члан 6. мењају се и гласе:

„Начело независности и непристрасности

Члан 6.

Миритељ, односно арбитар је независан у раду.

Миритељ, односно арбитар дужан је да у поступку мирног решавања радног спора поступа непристрасно.”

Члан 5.

У члану 8. став 1. тачка 6) речи: „поступцима мирног решавања радних спорова” замењују се речима: „индивидуалним и колективним радним споровима”.

Члан 6.

У члану 11. реч: „три” замењује се речима: „пет радних” .

Члан 7.

У члану 12. став 1. после речи: „три” додаје се реч: „радна” .

У ставу 2. после речи: „Агенције” додаје се реч: „решењем” .

Члан 8.

У члану 16. став 4. речи: „и име, презиме и адресу миритеља” замењују се речима: „име и презиме миритеља”.

Члан 9.

У члану 17. став 1. тачка 3) мења се и гласи:

„3) пружа помоћ учесницима ради спречавања настанка спора.”

Члан 10.

У члану 18. речи: „тач. 1), 3) и 4)” мењају се и гласе: „тач. 1), 1а), 3), 4) и 5а)” .

Члан 11.

У члану 19. после речи: „три” додаје се реч: „радна” .

Члан 12.

Назив пододељка 3) изнад члана 20. мења се и гласи:

„Поступак мирења”

Члан 13.

Назив пододељка 4) изнад члана 21. брише се.

У члану 21. став 1. иза речи: „три” додаје се реч: „радна” .

Члан 14.

У члану 25. став 1. мења се и гласи:

„Препорука се сачињава у писаном облику са образложењем.”

Став 3. мења се и гласи:

„Ако Одбор не донесе препоруку из члана 24. овог закона у року од три дана од дана закључења расправе, миритељ може на захтев једне од страна у спору да предложи препоруку.”

Члан 15.

У члану 26. став 2. мења се и гласи:

„Стране у спору могу да закључе споразум о решењу спора на основу препоруке из члана 24. и члана 25. став 3. овог закона или независно од исте.”

Став 3. мења се и гласи:

„Ако је предмет спора колективни уговор, споразум постаје основ за закључивање, измене и/или допуне колективног уговора.”

Члан 16.

У члану 27. став 1. мења се и гласи:

„Страна у спору која не поступи по препоруци из члана 24. овог закона дужна је да без одлагања наведе разлоге за непоступање и достави их миритељу.”

У ставу 2. реч: „објави” брише се, а речи: „неприхватање препоруке” замењују се речима: „непоступање по препоруци из става 1. овог члана објави”

Члан 17.

У члану 28. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„На захтев страна у спору Одбор може да одлучи да се рок из става 1. овог члана продужи за наредних 30 дана.”

Члан 18.

Члан 29. брише се.

Члан 19.

У члану 30. став 1. мења се и гласи:

„Индивидуални спор може да се решава пред арбитром у складу са овим законом.”

Члан 20.

Изнад члана 31. додаје се нови пододељак који гласи: „1) *Поступак пред арбитром*”

У члану 31. став 1. после речи: „три” додаје се реч: „радна” .

Додаје се нови став 5. који гласи:

„Арбитар у току поступка указује странама у спору на могућност споразумног решавања спора.”

Досадашњи став 5. постаје став 6.

Члан 21.

У члану 32. на крају става 1. тачка се замењује запетом и додају речи: „осим у споровима поводом дискриминације и злостављања на раду.”

Члан 22.

После члана 33. додаје се члан 33а који гласи:

„Члан 33а

Стране у спору могу да ангажују судског вештака.

На судског вештака сходно се примењују одредбе овог закона о изузећу арбитра.

Свака од страна у спору сама сноси трошкове ангажовања судског вештака.”

Члан 23.

Изнад члана 36. додају се нови пододељак и чл. 35а и 35б који гласе:

„2) Окончање поступка пред арбитром

Члан 35а

Поступак пред арбитром окончава се доношењем решења арбитра:

- 1) на основу споразума страна у спору;
- 2) којим арбитар одлучује о предмету спора;
- 3) ако је арбитражни поступак постао немогућ;
- 4) о обустави поступка у складу са овим законом.

Решење из става 1. тач. 1) и 2) овог члана има снагу извршне исправе.

Члан 35б

Изузетно од члана 35а став 1. тачка 2) спор поводом злостављања и дискриминације на раду окончава се решењем арбитра донетим на основу споразума страна у спору.

Уколико не постоји споразум о решењу спора из става 1. овог члана, арбитар обуставља поступак у складу са чланом 35а став 1. тачка 4) овог закона и о истој правној ствари може се водити судски поступак, у складу са законом.”

Члан 24.

У члану 36. став 1. после речи: „решење” додају се речи: „из члана 35а овог закона” .

У ставу 4. после речи: „у спору,” додају се речи: „осим решења из члана 35б став 2. овог закона,”

Члан 25.

У члану 38. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) да има стечено високо образовање на основним академским студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, мастер академским студијама, специјалистичким академским студијама, специјалистичким струковним студијама, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године или специјалистичким студијама на факултету и најмање пет година радног искуства у области радних односа;”

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Одредба 38. става 1. тачка 1) овог члана, у погледу држављанства Републике Србије, не примењује се на држављане држава чланица Европске уније, од приступања Републике Србије Европској унији.”

Члан 26.

У члану 39. став 1. после речи: „који” додају се запета и речи: „у Службеном гласнику Републике Србије,”.

Члан 27.

У члану 40. став 1. број: „15” замењује се бројем: „60”.

Члан 28.

У члану 45. став 2. у тачки 10) тачка на крају замењује се тачком и запетом и додаје се тачка 11) која гласи:

„11) ако не поступа у складу са етичким кодексом.”

Члан 29.

У члану 46. став 2. после речи: „члана 45. став 2. тач. 4-7)” додају се речи: „и 11)”.

Члан 30.

У члану 49. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Миритељ и арбитар дужни су да се у поступку мирног решавања радних спорова придржавају етичког кодекса који доноси министар надлежан за послове рада.”

Члан 31.

После члана 53. додаје се члан 53а који гласи:

„Члан 53а

Миритељ и арбитар имају право на идентификациони документ.

Ближе услове у погледу издавања идентификационог документа прописује министар надлежан за послове рада.”

Члан 32.

Члан 54. став 2. тачка 3) мења се и гласи:

„3) врсту и предмет спора;”

Члан 33.

Подзаконски акти који се доносе у складу са одредбама овог закона донеће се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 34.

Подзаконски прописи донети на основу одредаба Закона о мирном решавању радних спорова („Службени гласник РС”, број 125/04) остају на снази до дана ступања на снагу подзаконских прописа донетих на основу овог закона, уколико нису у супротности са одредбама овог закона.

Члан 35.

Поступци мирног решавања радних спорова који су започети до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по прописима који важе до почетка примене овог закона.

Члан 36.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. тачка 8. Устава Републике Србије, којим се утврђује да Република Србија, између осталог, уређује систем у области радних односа.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Област мирног решавања радних спорова уређена је Законом о мирном решавању радних спорова („Службени гласник РС”, број 125/04).

У току прве четири године примене Закон је показао одређене недостатке што је довело до његове измене и допуне када је и усвојен Закон о изменама и допунама Закона о мирном решавању радних спорова („Службени гласник РС”, број 104/09). Овим Законом проширене су надлежности у индивидуалним радним споровима на: спорове поводом дискриминације и злостављања на раду, поводом појединачних права утврђених колективним уговором, другим општим актом или уговором о раду, накнада трошкова за исхрану у току рада, накнада трошкова за долазак и одлазак са рада, исплата јубиларне награде, исплата регреса за коришћење годишњег одмора, а у колективним радним споровима на: примену општег акта којим се регулишу права, обавезе и одговорности запослених, послодавца и синдиката, остваривање права на информисање, консултовање и учешће запослених у управљању.

У погледу постојања међународних стандарда у вези са регулисањем радних спорова, Међународна организација рада (МОР) није успоставила посебне процедуре за решавање радних спорова, већ су успостављени општи принципи и смернице за државе чланице.

Улога ових смерница и принципа је од суштинског значаја приликом доношења националних прописа и успостављања законодавног оквира о превенцији радних спорова, као и њихове примене у пракси. Такође, сврха успостављања општих принципа ради спречавања настанка радних спорова, као и начина њиховог решавања јесте: да подстиче учешће запослених у спровођењу правде, да заштити основна права запослених, посебно право на удруживање, да омогући странама (запосленима и послодавцима) да споразумно реше радни спор, да промовише социјални дијалог и др.

Од регионалних међународних докумената који постоје на нивоу Савета Европе између осталих најзначајнија је Ревидирана европска социјална повеља коју је Република Србија ратификовала 2009. године. Одредбама ове конвенције успоставља се обавеза држава чланица да унапред дефинишу одговарајуће механизме за решавање радних спорова који су засновани на методама мирења и добровољне арбитраже, као и да исте унапређују и делотворно употребљавају (члан 6. став 3).

Републичка агенција за мирно решавање радних спорова установљена је Законом и једина је специјализована институција за мирно решавање индивидуалних и колективних радних спорова.

Од 2005. године до краја 2016. године покренуто је 14.192 радна спора, од тога мериторно је решено 5.118 индивидуалних радних спорова и 126 колективних радних спорова.

У Републици Србији, током глобалне економске кризе и транзиције, дошло је до улагања страног капитала и постепене приватизације али и гашења дела индустријске производње и знатних отпуштања. Ово је отежало ситуацију у погледу заштите социјално-економских права запослених. У таквој економској ситуацији, велики број запослених се за своја права обраћао суду, што је дужи и скупљи пут за остварење истих.

Дванаестогодишња примена Закона о мирном решавању радних спорова у Републици Србији указала је на многе проблеме у пракси, због којих треба унапредити област мирног решавања радних спорова и додатно афирмисати рад Републичке агенције за мирно решавање радних спорова.

Поред бројних предности поступка пред Агенцијом (бесплатност за стране у спору, ефикасност, економичност и сл.) у односу на судски поступак и остварених циљева Агенције (растерећење судова, унапређење социјалног дијалога, хармонизација радних односа, смањење броја штрајкова и сл.), сам рад Агенције је остао недовољно видљив и институт мирног решавања радних спорова није у потпуности успео да се постави као алтернатива судским поступцима у радним споровима.

Циљ ових измена је да се кроз проширење надлежности индивидуалних и колективних радних спорова, увођење могућности закључења споразума у индивидуалним споровима, продужење рокова и праћење резултата рада кроз статистичку обраду података о врсти и начину окончања спора, додатно афирмише овај начин решавања спора.

Унапређење законодавног оквира треба да допринесе подстицању послодавца и запослених да међусобне спорове решавају мирним путем посредством миритеља и арбитра пред Републичком агенцијом, како би се што више растеретили судови и странама у спору смањили трошкови.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Основне одредбе - чл. 1-4. Предлога закона мењају се и допуњују следеће одредбе Закона о мирном решавању радних спорова:

Члан 2. Допуном овог члана прописује се да се колективним радним спором између осталог сматрају и спорови поводом: „остваривања права на утврђивање репрезентативности синдиката код послодавца” као и спорови поводом „утврђивања минимума процеса рада у складу са законом”. Такође, извршено је прецизирање става 1. тачка 1. Закона о мирном решавању радних спорова у делу који се односи на примену колективних уговора и то тако да је прецизирано да се применом колективног уговора сматра примена целокупног колективног уговора или његових појединих одредаба. Ово из разлога што је било потребно да се отклони могућност да се спорна питања у вези са применом појединих одредаба (недовољно јасно прецизиране одредбе) решавају у поступку пред миритељем.

Циљ допуне да се колективним радним спором сматра и „спор поводом остваривања права на утврђивање репрезентативности синдиката код послодавца је да се послодавци који не желе да утврде репрезентативност синдикату, у поступку мирног решавања радних спорова упознају са обавезама које проистичу из Закона о раду и уједно смањи број предмета пред Одбором за утврђивање репрезентативности синдиката код послодавца.

Такође, с обзиром да је питање минимума процеса рада уређено законом, нису ретки случајеви спорова око утврђивања минимума процеса рада, па је било потребно и за ове случајеве утврдити надлежност Републичке агенције за мирно решавање радних спорова.

Измењена је и одредба која се односи на дефиницију страна у колективном спору и иста је усаглашена са одредбама Закона о раду у делу која се односи на учеснике у закључењу колективног уговора и то пре свега оснивача.

Члан 3. Надлежност за индивидуалне радне спорове се проширује на спорове поводом: исплате плате/зараде, накнаде плате/зараде у складу са законом, а не само у вези са исплатом минималне зараде/плате, исплате накнаде трошкова и других примања у складу са законом, исплате отпремнине

при одласку у пензију, радног времена и остваривања права на годишњи одмор. Такође, извршено је прецизирање ко се сматра страном у индивидуалном радном спору у спору који се односи на дискриминацију и злостављање на раду.

Члан 4. С обзиром да је новим решењем у овом Предлогу у поступку арбитраже омогућено доношење решења на основу постигнутог споразума страна у спору, извршено је прецизирање дефиниције арбитраже, тако да се арбитражом сматра поступак у коме арбитар „решава“, а не „одлучује“ о предмету индивидуалног спора.

Члан 6. Једно од основних начела поступка мирног решавања радних спорова је измењено, тако да је уместо начела „трипартизма“ уведено начело „независности“ којим је прописано да је миритељ, односно арбитар независан у раду.

Републичка агенција за мирно решавање радних спорова - чланом 5. Предлога закона мења се и допуњује следећа одредба Закона о мирном решавању радних спорова:

Члан 8. став 1. тачка б) Овим чланом извршено је термилошко усклађивање са текстом закона.

Поступак мирног решавања радних спорова - чл. 6-24. Предлога закона мењају се и допуњују следеће одредбе Закона о мирном решавању радних спорова:

Члан 11. Овим чланом прописано је да ако је предлог поднела једна од страна у спору, Агенција доставља предлог и документацију другој страни у спору и позива је да се у року од пет радних дана изјасни да ли прихвата мирно решавање спора. Дакле продужен је рок за изјашњење на пет радних дана уместо досадашња три дана. Потреба праксе условила је продужење овог рока, а циљ је да се другој страни остави довољно времена да донесе одлуку о прихватању мирног решавања радног спора.

Члан 12. Овим чланом прецизира се да у случају када стране у спору споразумно не одреде миритеља, односно арбитра, одређује га директор Агенције решењем.

Члан 16. Заједнички предлог ради учешћа миритеља у колективном преговарању убудуће неће садржавати податке о адреси миритеља, већ само име и презиме миритеља.

Члан 17. Овим чланом прецизира се улога миритељ у поступку колективног преговарања тако да у случају ангажовања миритеља у поступку колективног преговарања, миритељ пружа помоћ учесницима ради спречавања настанка спора. Циљ одредбе је да се миритељ укључује само у случају када прети опасност од настанка спора у току преговора. Ово из разлога јер је и циљ да се унапреди колективно преговарање на свим нивоима, а посебно на бипартитном нивоу. Превенција спречавања настанка спора у току преговора је гаранција да ће доћи до закључења колективног уговора, а учешће миритеља у самим преговорима приликом закључивања колективног уговора може бити од пресудног значаја.

Члан 18. Овим чланом врши се допуна и усклађивање са чланом 2. Закона о мирном решавању радних спорова и то тако да су стране у спору у делатностима од општег интереса дужне да приступе мирном решавању колективног спора и у случајевима остваривања права на утврђивање репрезентативности синдиката код послодавца, као и у случају утврђивања минимума процеса рада у складу са законом.

Члан 19. Овим чланом стране у спору у делатностима од општег интереса дужне су да поднесу предлог за покретање поступка мирног решавања радног спора у року од три радна дана од настанка спора, а не три

дана како је у важећој одредби Закона било прописано. Циљ ове измене је да се установе реални рокови за поступање.

Члан 21. Обавеза је миритеља да закаже расправу у року од три радна дана од дана пријема предлога и документације о предмету спора. Дакле и овде се продужава рок у односу на важеће решење које је предвиђало рок од три дана.

Члан 25. У овом члану прецизирано је да се препорука која је донета једногласно пред Одбором или на захтев једне од страна у спору саставља у писаном облику са образложењем. Овај члан је допуњен и прецизиран у делу који се односи на овлашћења миритеља у случају да се у току поступка мирења стране у спору не сагласе о препоруци. Раније решење је било да миритељ може странама у спору да предложи препоруку што је у супротности са улогом миритеља у спору. Улога миритеља је да приближи ставове страна у спору у циљу постизања споразумног решења спора, а не да предлаже препоруку а да ниједна од страна од њега то не захтева. Због тога је овај члан и прецизиран тако да миритељ само на захтев једне од страна у спору може да предложи препоруку најкасније у року од три дана од дана закључења расправе.

Члан 26. Овим чланом извршено је прецизирање одредбе тако да се споразум о решењу спора може закључити на основу препоруке или независно од исте. Ако је предмет спора колективни уговор, у случају када стране у спору закључе споразум, тај споразум постаје основ за закључивање, измене или допуне колективног уговора. У осталим случајевима прописаним овим чланом, споразум има снагу извршне исправе. У односу на досадашње решење избегнута је могућност да, када је предмет спора колективни уговор, споразум који сачине стране у спору буде саставни део колективног уговора, јер по правилу споразум се саставља у слободној форми, а колективни уговор треба да садржи структуру општег акта и да се приликом израде, измене и допуне поштују основна методолошка правила за израду прописа.

Члан 27. С обзиром да су измењене одредбе члан 25. у погледу могућности да миритељ може да сам предложи препоруку, већ само ако једна од страна у спору захтева то од миритеља, те да по окончању поступка мирења миритељ са члановима Одбора доноси препоруку о начину решавања спора, овим чланом прецизира се да само у случају непоступања по препоруци коју је усвојио Одбор, Агенција на предлог миритеља може да објави препоруку и разлоге за непоступање по препоруци у средствима јавног информисања.

Члан 28. С обзиром да колективни спорови често трају дуже због сложености предмета спора и отежане комуникације која је условљена различитим интересима и ставовима страна у спору, пракса је показала да је потребно поступак мирења који се до сада требао окончати у року од 30 дана од дана отварања расправе продужи на захтев страна у спору за још 30 дана. Услов за продужење је да обе стране у спору о томе постигну сагласност, а циљ продужења рока је да се спор реши мирним путем, јер је то у интересу пре свега страна у спору, а не да као што је то био случај до сада да миритељ распусти Одбор и наставља поступак мирења непосредним контактом са странама у спору да се састану, расправљају о предмету спора, па је с тим у вези и брисана одредба члана 29. важећег Закона.

Члан 29. Брише се одредба којом је било прописано да ако се поступак не оконча у прописаном року миритељ може да распусти Одбор и настави поступак мирења непосредним контактом са странама у спору. Ово из разлога што је било потребно утврдити крајњи рок у ком ће се поступак мирења окончати како би се спор ефикасно и брзо решио уз сагласност страна у спору, у ком смислу је и допуњен члан 28.

Члан 30. Брисан је став 1. којим је дефинисано шта се сматра индивидуалним спором. Ово из разлога јер је дефиниција индивидуалног спора дата у члану 2. Предлога.

Члан 31. У овом члану продужен је рок арбитрау за заказивање расправе са три на три радна дана од дана пријема предлога и документације о предмету спора. Циљ је успостављање реалних рокова за поступање. Једна од најзначајнијих измена у овом Предлогу је да се омогућава арбитрау да у току поступка указује странама у спору да спор могу да реше и споразумно што је у духу мирног решавања спора, а не да у сваком случају чак и ако постоји сагласност страна у спору арбитар доноси решење на основу изведених доказа који произилазе из утврђеног чињеничног стања, понекада и супротно вољи страна у спору.

Члан 32. Овим чланом прецизира се да је одржавање расправе јавно осим у споровима поводом дискриминације и злостављања на раду. С обзиром да се ради о споровима који могу да садрже чињенице и доказе чије јавно изношење би могло да има негативне последице по стране у спору, било је потребно у овим споровима искључити јавност.

Члан 33а С обзиром да се проширује надлежност код индивидуалних спорова на зараде/плате, које нису само минимална зарада, накнаде зараде/плате, као и трошкова и других примања из радног односа, било је потребно да уколико стране у спору то желе могу да ангажују судског вештака, на које се сходно примењују одредбе овог закона о изузећу арбитра. За разлику од услуга арбитра и миритеља које су за стране у спору бесплатне, трошкови ангажовања судског вештака сноси свака од страна у спору.

Члан 35а Овим чланом прецизира се начин окончања поступка пред арбитрам. Арбитар доноси решење донетим на основу споразума страна у спору, ако је арбитражни поступак постао немогућ као и у случају обуставе поступка што је све новина у односу на раније решење у Закону и коначно може да доноси решење којим одлучује о предмету спора. Такође, овим чланом је прописано да решење донето на основу споразума страна у спору, као и решење којим арбитар одлучује о предмету спора, има снагу извршне исправе.

Члан 35б Спор поводом злостављања и дискриминације изузетно може да се оконча само на основу споразума страна у спору, а ако исти не постоји арбитар доноси решење о обустави поступка и упућује стране у спору да о истој правној ствари могу водити судски поступак.

Члан 36. Решење је правоснажно и извршно даном достављања странама у спору, осим решења поводом злостављања и дискриминације на раду ако је у решењу одређено да се радња која је предмет извршења може извршити у остављеном року то решење постаје извршно истеком тог рока.

Миритељи и арбитраи - чл. 25-31 Овим одредбама Предлога закона мењају се и допуњују следеће одредбе Закона о мирном решавању радних спорова:

Члан 38. У ставу 1. тачка 2) овог члана извршено је усклађивање са Законом о високом образовању када је у питању обим студија као услов за миритељ и арбитра. Ставом 3. Овог члана допуњује се одредба у вези са испуњењем услова за миритеља и арбитра који се односи на држављанство Републике Србије, који престаје да се примењује, за држављане држава чланица Европске уније, од приступања Републике Србије Европској унији.

Члан 39. У овом члану прецизирано је да Агенција објављује јавни оглас за избор миритеља и арбитра у Службеном гласнику Републике Србије.

Члан 40. Одлука о избору миритеља и арбитра доноси се у року од 60 дана од дана истека рока за подношење пријаве. Потреба да се рок од 15 дана продужи на 60 дана уследила је због будуће обавезе органа да по службеној дужности, у складу са законом, врши увид у податке о чињеницама неопходним за одлучивање о којима се води службена евиденција, те да их прибавља и обрађује.

Члан 45. Поред постојећих разлога за брисање миритеља и арбитра додаје се још један који се односи на непоступање у складу са етичким кодексом.

Члан 46. Решење о брисању из именика доноси се и у случају ако миритељ и арбитар, између осталог, не поступају у складу са етичким кодексом.

Члан 49. Уводи се етички кодекс. Миритељи и арбитри у поступку мирног решавања радних спорова биће дужни да се придржавају етичког кодекса. Етички кодекс доноси министар надлежан за послове рада.

Члан 53а. У току примене Закона указала се потреба и за издавањем идентификационог документа миритеља и арбитра. С обзиром да миритељи и арбитри приликом решавања радних спорова исте решавају у просторијама послодавца, често се појављивао проблем око идентификације миритеља и арбитра приликом доласка у просторије код послодавца. Увођењем идентификационог документа, тај се проблем отклања. Ближе услове у погледу издавања идентификационог документа прописале министар надлежан за послове рада.

Евиденција о поступцима мирног решавања радних спорова - члан 32. Овом одредбом Предлога закона мења се и допуњују следећа одредба Закона о мирном решавању радних спорова:

Члан 54. Поред тога што Агенција води евиденцију о поступцима мирног решавања радних спорова садржај евиденције проширује се врстом предмета спора.

Чл. 33-36. Предлога закона, уређују се рокови за доношење подзаконских аката који се доносе на основу овог Предлога закона, прелазни режим за поступке започете до дана ступања на снагу овог закона као и ступање на снагу овог закона.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОВОГ ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна финансијска средства из буџета.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

И. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

2. Основни појмови

Члан 2.

Колективним радним спором (у даљем тексту: колективни спор), у смислу овог закона, сматра се спор поводом:

- 1) закључивања, измена и/ИЛИ допуна ~~или примене~~ колективног уговора;
- 1А) ПРИМЕНЕ КОЛЕКТИВНОГ УГОВОРА У ЦЕЛИНИ ИЛИ ЊЕГОВИХ ПОЈЕДИНИХ ОДРЕДАБА;
- 2) примене општег акта којим се регулишу права, обавезе и одговорности запослених, послодавца и синдиката;
- 3) остваривања права на синдикално организовање и деловање И ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА НА УТВРЂИВАЊЕ РЕПРЕЗЕНТАТИВНОСТИ СИНДИКАТА КОД ПОСЛОДАВЦА;
- 4) штрајка;
- 5) остваривања права на информисање, консултовање и учешће запослених у управљању, у складу са законом;
- 5А) УТВРЂИВАЊА МИНИМУМА ПРОЦЕСА РАДА, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

Општим актом, у смислу овог закона, сматра се правилник о раду и споразум послодавца и синдиката, у складу са законом.

~~Страном у колективном спору сматрају се учесници колективног уговора у складу са законом, односно послодавац, синдикат, запослени или представник запослених у односу на примену колективног уговора или општег акта и остваривање колективног права, у складу са законом.~~

СТРАНОМ У КОЛЕКТИВНОМ СПОРУ СМАТРАЈУ СЕ ПОСЛОДАВАЦ, СИНДИКАТ, ОВЛАШЋЕНИ ПРЕДСТАВНИК ЗАПОСЛЕНИХ, ЗАПОСЛЕНИ, ШТРАЈКАЧКИ ОДБОР, ОСНИВАЧ ЗА ЈАВНА ПРЕДУЗЕЋА, ДРУШТВА КАПИТАЛА ЧИЈИ ЈЕ ОСНИВАЧ ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ, ДРУШТВА КАПИТАЛА И ЈАВНЕ СЛУЖБЕ ЧИЈИ ЈЕ ОСНИВАЧ РЕПУБЛИКА, АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ИЛИ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ.

Члан 3.

~~Индивидуалним радним спором, у смислу овог закона, сматра се спор поводом дискриминације и злостављања на раду, отказа уговора о раду и уговарања и исплате минималне зараде (у даљем тексту: индивидуални спор).~~ ИНДИВИДУАЛНИМ РАДНИМ СПОРОМ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ИНДИВИДУАЛНИ СПОР), У СМИСЛУ ОВОГ ЗАКОНА, СМАТРА СЕ СПОР ПОВОДОМ:

- 1) ОТКАЗА УГОВОРА О РАДУ;
- 2) РАДНОГ ВРЕМЕНА;
- 3) ОСТВАРИВАЊА ПРАВА НА ГОДИШЊИ ОДМОР;
- 4) ИСПЛАТЕ ЗАРАДЕ/ПЛАТЕ, НАКНАДЕ ЗАРАДЕ/ПЛАТЕ И МИНИМАЛНЕ ЗАРАДЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ;
- 5) ИСПЛАТЕ НАКНАДЕ ТРОШКОВА ЗА ИСХРАНУ У ТОКУ РАДА, ЗА ДОЛАЗАК И ОДЛАЗАК СА РАДА, РЕГРЕСА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ГОДИШЊЕГ ОДМОРА И ДРУГЕ НАКНАДЕ ТРОШКОВА У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ;
- 6) ИСПЛАТЕ ОТПРЕМНИНЕ ПРИ ОДЛАСКУ У ПЕНЗИЈУ, ЈУБИЛАРНЕ НАГРАДЕ И ДРУГИХ ПРИМАЊА У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ;

7) ДИСКРИМИНАЦИЈЕ И ЗЛОСТАВЉАЊА НА РАДУ.

~~Индивидуалним спором сматра се и спор поводом појединачних права утврђених колективним уговором, другим општим актом или уговором о раду — накнада трошкова за исхрану у току рада, накнада трошкова за долазак и одлазак са рада, исплата јубиларне награде, исплата регреса за коришћење годишњег одмора.~~

~~Страном у индивидуалном спору, у смислу овог закона, сматра се запослени и послодавац (у даљем тексту: страна у спору).~~

СТРАНОМ У ИНДИВИДУАЛНОМ СПОРУ, У СМИСЛУ ОВОГ ЗАКОНА, СМАТРА СЕ ЗАПОСЛЕНИ И ПОСЛОДАВАЦ, ОСИМ У СЛУЧАЈУ ИЗ СТАВА 1. ТАЧКА 7) ОВОГ ЧЛАНА, ГДЕ СЕ СТРАНЕ У СПОРУ ОДРЕЂУЈУ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: СТРАНА У СПОРУ).

Члан 4.

Мирење, у смислу овог закона, јесте поступак у коме миритељ пружа помоћ странама у колективном спору са циљем да закључе споразум о решењу спора или у коме миритељ странама у колективном спору даје препоруку о начину решавања спора.

Арбитража, у смислу овог закона, јесте поступак у коме арбитар одлучује РЕШАВА о предмету индивидуалног спора.

3. Основна начела

~~2) Начело трипартизма и непристрасности~~
2) НАЧЕЛО НЕЗАВИСНОСТИ И НЕПРИСТРАСНОСТИ

Члан 6.

~~У поступку мирног решавања радног спора учествују стране у спору и миритељ, односно арбитар, у складу са овим законом.~~

~~Миритељ, односно арбитар је дужан да поступа непристрасно.~~

МИРИТЕЉ, ОДНОСНО АРБИТАР ЈЕ НЕЗАВИСАН У РАДУ.

МИРИТЕЉ, ОДНОСНО АРБИТАР ДУЖАН ЈЕ ДА У ПОСТУПКУ МИРНОГ РЕШАВАЊА РАДНОГ СПОРА ПОСТУПА НЕПРИСТРАСНО.

ИИ. РЕПУБЛИЧКА АГЕНЦИЈА ЗА МИРНО РЕШАВАЊЕ РАДНИХ СПОРОВА

1. Образовање и делокруг

Члан 8.

Агенција обавља стручне послове који се односе на:

- 1) мирно решавање колективних и индивидуалних спорова;
- 2) избор миритеља и арбитра;
- 3) вођење Именика миритеља и арбитра (у даљем тексту: Именик);
- 4) стручно усавршавање миритеља и арбитра;
- 5) одлучивање о изузећу миритеља и арбитра;
- 6) евиденцију о поступцима мирног решавања радних спорова ИНДИВИДУАЛНИМ И КОЛЕКТИВНИМ РАДНИМ СПОРОВИМА;
- 7) друге послове одређене законом.

ИИИ. ПОСТУПАК МИРНОГ РЕШАВАЊА РАДНОГ СПОРА

1. Заједничке одредбе

1) Покретање поступка

Члан 11.

Ако је предлог поднела једна од страна у спору, Агенција доставља предлог и документацију другој страни у спору и позива је да се у року од три ПЕТ РАДНИХ дана изјасни да ли прихвата мирно решавање спора.

2) *Одређивање миритеља, односно арбитра*

Члан 12.

Миритеља, односно арбитра споразумно одређују стране у спору из Именика, у заједничком предлогу, односно у року од три РАДНА дана од дана прихватања појединачног предлога.

Ако стране у спору споразумно не одреде миритеља, односно арбитра, одређује га директор Агенције РЕШЕЊЕМ.

2. Колективни спор

1) *Учешће миритеља у колективном преговарању*

Члан 16.

Учесници у закључивању колективног уговора (у даљем тексту: учесници) могу да поднесу предлог Агенцији за учешће миритеља у колективном преговарању у циљу пружања помоћи и спречавања настанка спора.

Учесници могу да поднесу предлог заједнички или појединачно.

Ако је предлог поднео један од учесника, Агенција доставља предлог и документацију другим учесницима с позивом да се у року од три дана изјасне да ли прихватају учешће миритеља у колективном преговарању.

Предлог садржи врсту колективног уговора, учеснике, место и време преговора, а заједнички предлог и ~~име, презиме и адресу миритеља~~ ИМЕ И ПРЕЗИМЕ МИРИТЕЉА.

Члан 17.

Миритељ у поступку колективног преговарања:

- 1) присуствује преговорима;
- 2) указује учесницима на предлоге који нису у складу са законом и другим прописом;
- ~~3) пружа стручну и другу помоћ учесницима.~~
- 3) ПРУЖА ПОМОЋ УЧЕСНИЦИМА РАДИ СПРЕЧАВАЊА НАСТАНКА СПОРА.

2) *Спор у делатностима од општег интереса*

Члан 18.

Стране у спору из члана 2. став 1. ~~тач. 1), 3) и 4)~~ ТАЧ. 1), 1А), 3), 4) И 5А) овог закона, у делатностима у којима постоји обавеза обезбеђивања минимума процеса рада у складу са законом којим се уређује остваривање права на штрајк, дужне су да приступе мирном решавању колективног спора, у складу са овим законом.

Члан 19.

У делатностима из члана 18. овог закона стране у спору су дужне да поднесу предлог, у року од три РАДНА дана од дана настанка спора, у складу са овим законом.

Ако стране у спору не поднесу предлог, директор Агенције по службеној дужности покреће поступак мирења и одређује миритеља из Именика.

3) ~~Орган надлежан за мирeње~~ ПОСТУПАК МИРЕЊА

Члан 20.

Поступак мирeња у колективном спору води се пред Одбором за мирeње (у даљем тексту: Одбор).

Одбор чине по један представник страна у спору и миритељ.

4) ~~Поступак мирeња~~

Члан 21.

Миритељ је дужан да закаже расправу у року од три РАДНА дана од дана пријема предлога и документације о предмету спора и о томе обавештава стране у спору.

Стране у спору су дужне да одреде свог представника у Одбору и о томе обавесте миритеља најкасније до дана заказане расправе.

Ако стране у спору не одреде свог представника у року из става 2. овог члана, поступак мирeња води миритељ непосредним контактом са странама у спору.

Члан 25.

~~Одбор даје препоруку у писменом облику, са образложењем.~~
ПРЕПОРУКА СЕ САЧИЊАВА У ПИСАНОМ ОБЛИКУ СА ОБРАЗЛОЖЕЊЕМ.

За препоруку је потребно да гласају сви чланови Одбора.

~~Ако Одбор не донесе препоруку у року од пет дана од дана закључења расправе, миритељ може странама у спору да предложи препоруку.~~

АКО ОДБОР НЕ ДОНЕСЕ ПРЕПОРУКУ ИЗ ЧЛАНА 24. ОВОГ ЗАКОНА У РОКУ ОД ТРИ ДАНА ОД ДАНА ЗАКЉУЧЕЊА РАСПРАВЕ, МИРИТЕЉ МОЖЕ НА ЗАХТЕВ ЈЕДНЕ ОД СТРАНА У СПОРУ ДА ПРЕДЛОЖИ ПРЕПОРУКУ.

Члан 26.

Препорука не обавезује стране у спору.

~~Ако стране у спору прихвате препоруку, закључују споразум о решењу спора.~~

СТРАНЕ У СПОРУ МОГУ ДА ЗАКЉУЧЕ СПОРАЗУМ О РЕШЕЊУ СПОРА НА ОСНОВУ ПРЕПОРУКЕ ИЗ ЧЛАНА 24. И ЧЛАНА 25. СТАВ 3. ОВОГ ЗАКОНА ИЛИ НЕЗАВИСНО ОД ИСТЕ.

~~Ако је предмет спора колективни уговор, споразум постаје саставни део колективног уговора.~~

АКО ЈЕ ПРЕДМЕТ СПОРА КОЛЕКТИВНИ УГОВОР, СПОРАЗУМ ПОСТАЈЕ ОСНОВ ЗА ЗАКЉУЧИВАЊЕ, ИЗМЕНЕ И/ИЛИ ДОПУНЕ КОЛЕКТИВНОГ УГОВОРА.

Ако предмет спора није колективни уговор, споразум има снагу извршне исправе.

Члан 27.

~~Страна у спору која не прихвати препоруку дужна је да у року од три дана од дана достављања препоруке наведе разлоге за неприхватање препоруке.~~

СТРАНА У СПОРУ КОЈА НЕ ПОСТУПИ ПО ПРЕПОРУЦИ ИЗ ЧЛАНА 24. ОВОГ ЗАКОНА ДУЖНА ЈЕ ДА БЕЗ ОДЛАГАЊА НАВЕДЕ РАЗЛОГЕ ЗА НЕПОСТУПАЊЕ И ДОСТАВИ ИХ МИРИТЕЉУ.

На предлог миритеља Агенција може да ~~објави препоруку~~ и разлоге за ~~неприхватање препоруке~~ НЕПОСТУПАЊЕ ПО ПРЕПОРУЦИ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ОБЈАВИ у средствима јавног информисања.

Члан 28.

Поступак мирења окончава се пред Одбором ако стране у спору закључе споразум о решењу спора у року од 30 дана од дана отварања расправе.

НА ЗАХТЕВ СТРАНА У СПОРУ ОДБОР МОЖЕ ДА ОДЛУЧИ ДА СЕ РОК ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ПРОДУЖИ ЗА НАРЕДНИХ 30 ДАНА.

Члан 29.

~~Ако се поступак не оконча у смислу члана 28. овог закона, миритељ распушта Одбор и наставља поступак мирења непосредним контактом са странама у спору.~~

~~У случају из става 1. овог члана миритељ пружа помоћ странама у спору да се састану, расправљају о предмету спора и закључе споразум о решењу спора~~

3. Индивидуални спор

Члан 30.

~~Индивидуални спор може да се решава пред арбитром, у складу са овим законом, ако је предмет спора:~~

- ~~1) отказ уговора о раду;~~
- ~~2) уговарање и исплата минималне зараде;~~
- ~~3) дискриминација и злостављање на раду;~~
- ~~4) накнада трошкова за исхрану у току рада;~~
- ~~5) накнада трошкова за долазак и одлазак са рада;~~
- ~~6) исплата јубиларне награде;~~
- ~~7) исплата регреса за коришћење годишњег одмора.~~

ИНДИВИДУАЛНИ СПОР МОЖЕ ДА СЕ РЕШАВА ПРЕД АРБИТРОМ У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ.

Ако међу странама у индивидуалном спору тече судски поступак из истог чињеничног и правног основа суд ће застати са поступком.

Стране у спору дужне су да суд обавесте о покретању поступка у складу са овим законом.

1) ПОСТУПАК ПРЕД АРБИТРОМ

Члан 31.

Арбитар је дужан да закаже расправу у року од три РАДНА дана од дана пријема предлога и документације о предмету спора и о томе обавештава стране у спору.

Расправа се одржава у присуству страна у спору и арбитра.

Арбитар отвара расправу и утврђује да ли сва позвана лица присуствују расправи.

Ако једна од страна у спору неоправдано изостане са расправе арбитар може да одржи расправу у њеном одсуству, узимајући у обзир документацију коју је та страна доставила.

АРБИТАР У ТОКУ ПОСТУПКА УКАЗУЈЕ СТРАНАМА У СПОРУ НА МОГУЋНОСТ СПОРАЗУМНОГ РЕШАВАЊА СПОРА.

Свака страна у спору може да повуче предлог за покретање поступка пред арбитром најкасније до дана отварања расправе.

Члан 32.

Одржавање расправе је јавно, ОСИМ У СПОРОВИМА ПОВОДОМ ДИСКРИМИНАЦИЈЕ И ЗЛОСТАВЉАЊА НА РАДУ.

Арбитар може да искључи јавност на захтев страна у спору, ако за то постоје оправдани разлози.

ЧЛАН 33А

СТРАНЕ У СПОРУ МОГУ ДА АНГАЖУЈУ СУДСКОГ ВЕШТАКА.
НА СУДСКОГ ВЕШТАКА СХОДНО СЕ ПРИМЕЊУЈУ ОДРЕДБЕ ОВОГ ЗАКОНА О ИЗУЗЕЋУ АРБИТРА.

СВАКА ОД СТРАНА У СПОРУ САМА СНОСИ ТРОШКОВЕ АНГАЖОВАЊА СУДСКОГ ВЕШТАКА.

2) ОКОНЧАЊЕ ПОСТУПКА ПРЕД АРБИТРОМ

ЧЛАН 35А

ПОСТУПАК ПРЕД АРБИТРОМ ОКОНЧАВА СЕ ДОНОШЕЊЕМ РЕШЕЊА АРБИТРА:

- 1) НА ОСНОВУ СПОРАЗУМА СТРАНА У СПОРУ;
- 2) КОЈИМ АРБИТАР ОДЛУЧУЈЕ О ПРЕДМЕТУ СПОРА;
- 3) АКО ЈЕ АРБИТРАЖНИ ПОСТУПАК ПОСТАО НЕМОГУЋ;
- 4) О ОБУСТАВИ ПОСТУПКА У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ.

РЕШЕЊЕ ИЗ СТАВА 1. ТАЧ. 1) И 2) ОВОГ ЧЛАНА ИМА СНАГУ ИЗВРШНЕ ИСПРАВЕ.

ЧЛАН 35Б

ИЗУЗЕТНО ОД ЧЛАНА 35А СТАВ 1. ТАЧКА 2) СПОР ПОВОДОМ ЗЛОСТАВЉАЊА И ДИСКРИМИНАЦИЈЕ НА РАДУ ОКОНЧАВА СЕ РЕШЕЊЕМ АРБИТРА ДОНЕТИМ НА ОСНОВУ СПОРАЗУМА СТРАНА У СПОРУ.

УКОЛИКО НЕ ПОСТОЈИ СПОРАЗУМ О РЕШЕЊУ СПОРА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, АРБИТАР ОБУСТАВЉА ПОСТУПАК У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 35А СТАВ 1. ТАЧКА 4) ОВОГ ЗАКОНА И О ИСТОЈ ПРАВНОЈ СТВАРИ МОЖЕ СЕ ВОДИТИ СУДСКИ ПОСТУПАК, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

Члан 36.

Арбитар доноси решење ИЗ ЧЛАНА 35А ОВОГ ЗАКОНА о предмету спора у року од 30 дана од дана отварања расправе.

Решење садржи

- 1) увод;
- 2) изреку;
- 3) образложење;
- 4) упутство о правном средству;
- 5) име, презиме и потпис арбитра;
- 6) број и датум решења;
- 7) печат Агенције.

Против решења није дозвољена жалба.

Решење је правноснажно и извршно даном достављања странама у спору, ОСИМ РЕШЕЊА ИЗ ЧЛАНА 35Б СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА, а ако је у решењу одређено да се радња која је предмет извршења може извршити у остављеном року, решење постаје извршно истеком тог рока.

ИВ. МИРИТЕЉИ И АРБИТРИ

1. Избор миритеља и арбитра

Члан 38.

За миритеља и арбитра може да буде изабрано лице које испуњава следеће услове:

- 1) да је држављанин Републике Србије;
- 2) да има високу стручну спрему и најмање пет година радног искуства у области радних односа;
- 2) ДА ИМА СТЕЧЕНО ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ НА ОСНОВНИМ АКАДЕМСКИМ СТУДИЈАМА У ОБИМУ ОД НАЈМАЊЕ 240 ЕСПБ БОДОВА, МАСТЕР АКАДЕМСКИМ СТУДИЈАМА, СПЕЦИЈАЛИСТИЧКИМ АКАДЕМСКИМ СТУДИЈАМА, СПЕЦИЈАЛИСТИЧКИМ СТРУКОВНИМ СТУДИЈАМА, ОДНОСНО НА ОСНОВНИМ СТУДИЈАМА У ТРАЈАЊУ ОД НАЈМАЊЕ ЧЕТИРИ ГОДИНЕ ИЛИ СПЕЦИЈАЛИСТИЧКИМ СТУДИЈАМА НА ФАКУЛТЕТУ И НАЈМАЊЕ ПЕТ ГОДИНА РАДНОГ ИСКУСТВА У ОБЛАСТИ РАДНИХ ОДНОСА;
- 3) да није осуђивано за кривично дело на безусловну казну затвора од најмање шест месеци или за кажњиво дело које га чини неподобним за обављање ових послова;
- 4) да је достојно дужности миритеља, односно арбитра.

За арбитра може бити изабрано лице које поред услова из става 1. овог члана, има положен правосудни испит или је редовни професор факултета из позитивно-правних предмета.

ОДРЕДБА 38. СТАВА 1. ТАЧКА 1) ОВОГ ЧЛАНА, У ПОГЛЕДУ ДРЖАВЉАНСТВА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, НЕ ПРИМЕЊУЈЕ СЕ НА ДРЖАВЉАНЕ ДРЖАВА ЧЛАНИЦА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ, ОД ПРИСТУПАЊА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЕВРОПСКОЈ УНИЈИ.

Члан 39.

Избор миритеља и арбитра врши се путем јавног огласа који, У СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, објављује Агенција.

Избор између пријављених кандидата врши Комисија за избор миритеља и арбитра (у даљем тексту: Комисија).

Комисију чине два представника Владе, два представника репрезентативних синдиката основаних за територију Републике Србије и два представника репрезентативних удружења послодаваца основаних за територију Републике Србије.

Представнике Владе именује Влада, а представнике синдиката и удружења послодаваца именује социјално-економски савет основан за територију Републике Србије, на предлог репрезентативних синдиката и репрезентативних удружења послодаваца – чланова тог савета.

Комисија бира председника из реда својих чланова.

Члан 40.

Одлуку о избору миритеља и арбитра Комисија доноси у року од 15 60 дана од дана истека рока за подношење пријава.

Одлука се сматра донетом ако за њу гласа двотрећинска већина чланова Комисије.

Одлука је коначна и против ње може да се покрене управни спор, у складу са законом.

5. Брисање из Именика

Члан 45.

Својство миритеља и арбитра престаје брисањем из Именика.

Миритељ, односно арбитар се брише из Именика:

- 1) ако се накнадно утврди да нису били испуњени услови из члана 38. овог закона;
- 2) ако престану да постоје услови из члана 38. тач. 1), 3) и 4) овог закона;
- 3) по истеку рока на који је изабран, ако не буде поново изабран;
- 4) ако одбије да се стручно усавршава;
- 5) ако нестручно и несавесно обавља дужности;
- 6) ако се неуредно одазива на позив Агенције;
- 7) ако неоправдано одуговлачи поступак мирног решавања радног спора;
- 8) на лични захтев;
- 9) услед губитка пословне способности;
- 10) услед смрти;
- 11) АКО НЕ ПОСТУПА У СКЛАДУ СА ЕТИЧКИМ КОДЕКСОМ.

Члан 46.

Решење о брисању из Именика у случајевима из члана 45. став 2. доноси директор Агенције у року од 15 дана од дана наступања разлога који је основ за брисање, односно у року од осам дана од дана сазнања за тај разлог.

Решење о брисању из Именика у случајевима из члана 45. став 2. тач. 4-7) И 11) директор Агенције доноси по прибављеном мишљењу социјално-економског савета основаног за територију Републике Србије.

Решење о брисању из Именика је коначно и против њега се може водити управни спор, у складу са законом.

7. Дужности и права миритеља и арбитра

1) Дужности миритеља и арбитра

Члан 49.

Миритељ и арбитар су дужни да поступају савесно и по свом најбољем знању, у циљу решавања спора између страна у спору.

МИРИТЕЉ И АРБИТАР ДУЖНИ СУ ДА СЕ У ПОСТУПКУ МИРНОГ РЕШАВАЊА РАДНИХ СПОРОВА ПРИДРЖАВАЈУ ЕТИЧКОГ КОДЕКСА КОЈИ ДОНОСИ МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ РАДА.

Члан 53А.

МИРИТЕЉ И АРБИТАР ИМАЈУ ПРАВО НА ИДЕНТИФИКАЦИОНИ ДОКУМЕНТ.

БЛИЖЕ УСЛОВЕ У ПОГЛЕДУ ИЗДАВАЊА ИДЕНТИФИКАЦИОНОГ ДОКУМЕНТА ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ РАДА.

В. ЕВИДЕНЦИЈА О ПОСТУПЦИМА МИРНОГ РЕШАВАЊА РАДНИХ СПОРОВА

Члан 54.

Агенција води евиденцију о поступцима мирног решавања радних спорова.

Евиденција садржи нарочито:

- 1) име, презиме и адресу, односно назив и седиште страна у спору;
- 2) име и презиме миритеља, односно арбитра;
- 3) предмет спора;
- 3) ВРСТУ И ПРЕДМЕТ СПОРА;
- 4) датум покретања поступка;
- 5) датум и начин окончања спора.

На захтев социјално-економског савета основаног за територију Републике Србије Агенција доставља обавештења у вези са подацима о којима

води евиденције, као и обавештења о другим питањима од значаја за поступке мирног решавања радних спорова.

АНАЛИЗА ЕФЕКТА

Који су проблеми које закон треба да реши

Вишегодишња примена Закона о мирном решавању радних спорова (у даљем тексту: Закон) указала је на многе проблеме у пракси због којих је требало извршити измене и допуне постојећег Закона.

Одредбе о колективним радним споровима неопходно је ускладити са праксом и потребама тако што ће се проширити дефиниција колективних радних спорова који могу да се решавају мирним путем. С тим у вези спорови у вези са остваривањем права на утврђивање репрезентативности синдиката код послодавца и утврђивање минимума процеса рада сматраће се колективним радним спором. Потребно је додатно појаснити непрецизне одредбе око колективних спорова који се односе на примену колективних уговора. Неопходно је допунити одредбе које се односе на стране у колективном спору, јер постојећи Закон под страном у колективном спору сматра учеснике колективног уговора, односно послодавца, синдикат, запосленог или представника запослених - у односу на примену колективног уговора или општег акта и остваривање колективног права, у складу са законом. Међутим, у пракси се као стране јављају штрајкачки одбор и оснивач за јавна предузећа и јавне службе.

Потребно је ускладити одредбе о индивидуалним радним споровима који се решавају мирним путем са праксом и потребама тако што ће се проширити надлежност са исплате минималних зарада на исплате зараде односно плате, накнаде зараде односно плате без обзира на висину, као и на исплату других примања у складу са законом, колективним уговором, правилником о раду и уговором о раду.

Такође, потребно је допунити и појаснити основна начела мирног решавања радних спорова, тако што ће се у Закону јасно дефинисати независност и непристрасност миритеља и арбитра у току поступка мирног решавања радног спора.

Делокруг Републичке агенције за мирно решавање радних спорова је потребно прецизирати и проширити у складу са стеченим искуством и новом праксом и допунити са надлежношћу организовања обука за миритеље и арбитра. Такође у пракси се јавља проблем легитимисања миритеља и арбитра због непостојања јасног правног основа да им се издају службене легитимације, те је потребно у закону дати правни основ за то.

Што се тиче самог поступка, рок који друга страна у спору има да се изјасни на предлог о мирном решавању радних спорова од три дана у пракси се показао превише кратак, те је тај рок било потребно продужити.

Такође, ако стране у спору споразумно не одреде миритеља односно арбитра у закону није прописано на који начин и којим актом га директор одређује, те је неопходно то појаснити и дати јасан правни основ.

Важећи Закон о мирном решавању радних спорова је непрецизан у погледу превентивне улоге миритеља ради спречавања настанка спора, па је потребно дефинисати и прецизирати законске одредбе у том погледу како би се

посебна пажња поклонила превентивној улози миритеља ради спречавања настанка спора приликом колективног преговарања.

Закон није довољно јасан у погледу рока за подношење предлога у делатностима од општег интереса и где постоји обавеза обезбеђивања минимум процеса рада где је прописан рок од три дана, што ствара проблеме јер у рок улазе и нерадни дани, те је то потребно изменити.

Закон је недовољно прецизан у погледу поступка мирења те је неопходно прецизирати и појаснити сам поступак мирења, како рокове, тако и начин на који миритељ може да да препоруку о мирном решавању радног спора. Важећи Закон прописује да ако стране у спору прихвате препоруку, закључују споразум о разрешењу спора, а ако је предмет спора колективни уговор, споразум постаје саставни део колективног уговора. Уколико предмет спора није колективни уговор, онда споразум има снагу извршне исправе. Ове одредбе стварају много проблема у примени, те их је потребно изменити. Важећим Законом је прописан рок за окончање колективног радног спора од 30 дана од дана отварања расправе. Међутим, у пракси је често тај рок кратак, те представља ограничење у поступку мирног решавања спора. Било је потребно продужити овај рок, а да се не угрози ефикасност поступка.

По питању арбитраже у Закону нису дати довољно јасно рокови у погледу заказивања прве расправе те је и то потребно прецизирати. Такође, у постојећем Закону одржавање расправа у свим споровима је јавно, а с обзиром да спорови поводом дискриминације и злостављања на раду често садрже осетљиве податке било је потребно да се у овим споровима искључи јавност.

Имајући у виду да је осетно проширена надлежност у индивидуалним споровима било је потрено увести могућност ангажовања вештака, а да то не повећава трошкове поступка.

Пракса је показала везано за окончање поступка пред арбитром да је било потребно омогућити да се поступак пред арбитром оконча споразумом страна у спору, или у случају када арбитрар процени да је поступак немогућ, да оконча поступак.

Такође, код спорова који се односе на злостављање и дискриминацију на раду било је потребно пронаћи такво решење које би код ових спорова задржало дух мирног решавања радног спора, а које би задовољило све стране у спору.

Приликом избора миритеља и арбитра било је потребно ускладити услове у погледу стручне спреме са посебним законима који регулишу ову област. Такође је потребно продужити рок од 15 дана за избор миритеља и арбитра, а који је прописан важећим Законом. Ово из разлога усаглашавања са посебним прописима који се односе на обавезу органа да по службеној дужности, у складу са законом, врши увид у податке о чињеницама неопходним за одлучивање о којима се води службена евиденција, те да их прибавља и обрађује.

У циљу нормирања пожељног понашања миритеља и арбитра било је потребно створити правни основ за доношење етичког кодекса.

У току досадашњег рада, Агенција је од 2005. до 2016. године решила укупно 13950 индивидуалних и 242 колективна радна спора.

Укупан број радних спорова који је решаван пред Агенцијом је 14192 од чега је мериторно решено 5244 спора, а 8948 предлога је решено у управном поступку.

Статистички преглед поступака мирног решавања радних спорова у 2016. години:

Индивидуални спорови				
Предмет спора	Број поднетих предлога	Поступци у току	Решено у управном поступку	Мериторно решено
Уговарање и исплата минималне зараде	19	8	8	3
Накнада за исхрану у току рада	141	5	6	130
Накнада за регрес за коришћење годишњег одмора	421	285	9	127
Накнада за долазак и одлазак са рада	6	-	4	2
Јубиларна награда	147	101	1	45
Отказ уговора о раду	28	1	26	1
Злостављање и дискриминација на раду	63	4	47	12
Остало (није у надлежности)	103	-	103	-
Укупно индивидуалних	928	404	204	320
Колективни спорови				
Предмет спора	Број поднетих предлога	Поступци у току	Решено у управном поступку	Мериторно решено
Закључивање, измена, допуна или примена КУ и општег акта	17	5	3	9
Остваривање права на синдикално организовање и деловање	4	-	4	-
Штрајк	7	1	4	2
Остваривање права на информисање, консултовање и учеће у управљању	-	-	-	-

Укупно колективних	28	6	11	11
Укупан број поступака пред Агенцијом	956	410	215	331

Према незваничним информацијама, пред судовима је током 2016. године покренуто преко преко 30.000 радних спорова, док је пред Агенцијом решавано 956 таквих радних спорова што чини тек тридесети део од укупног броја радних спорова.

Због свега наведеног, неопходно је проширити надлежности за решавање колективних и индивидуалних радних спорова како би се већи број спорова могао решавати мирним путем и тиме растеретили судови.

Који су жељени циљеви доношења закона

Циљ измена и допуна Закона о мирном решавању радних спорова је пре свега даље унапређење законодавног оквира у овој области што подразумева:

-стварање законодавног оквира у коме ће се појачати улога Републичке агенције за мирно решавање радних спорова (у даљем тексту: Агенција) како би се што више индивидуалних и колективних радних спорова решило на миран и ефикасан начин;

-смањење броја радних спорова који се воде пред судовима и њихово растерећење;

-унапређење социјалног дијалога;

-уштеда средстава која се финансирају из буџета;

- унапређење услова за рад миритеља и арбитра;

-унапређење рада и постигнутих резултата миритеља и арбитра;

-комуникација са социјалним партнерима, сарадња са синдикалним организацијама и удружењима послодаваца;

-успостављање механизма за извештавање о исходима поступака извршења коначних решења миритеља и арбитра.

Да ли су разматране могућности за решавање проблема без доношења акта

Не постоје друге могућности да се наведени проблем реши без доношења Закона о изменама и допунама Закона о мирном решавању радних спорова. Анализом могућих решења кроз доношење подзаконских аката само би се делимично отклонили проблеми и то само они за које постоји основ у постојећем Закону. Такође, уколико се не приступи изменама и допунама Закона за очекивати је да би велики број радних спорова завршио на суду што би увећало укупне трошкове за буџет Републике Србије али и за привреду, послодавце и запослене.

Зашто је доношење акта најбољи начин за решавање проблема

Закон о изменама и допунама Закона о мирном решавању радних спорова пружа могућност унапређења поступка мирног решавања индивидуалних и колективних радних спорова и смањење трошкове које нужно проузрокују радни спорови, било да се ради о броју изгубљених радних дана код штрајка или о трошковима судских поступака, или трошковима лечења на пример у случајевима злостављања на раду. Новим законским одредбама би се појаснио и унапредио поступак и проширио делокруг рада од чега би бенефит имали сви социјални партнери у Републици Србији.

На кога ће и како ће највероватније утицати решења у закону

Закон о изменама и допунама Закона о мирном решавању радних спорова односи се на све послодавце и запослене, Такође, односи се и на синдикате овлашћене представнике запослених, штрајкачки одбор, осниваче за јавна предузећа и јавне службе.

У смислу важећег Закона, под индивидуалним радним спором подразумевају спорови између послодавца и запослених поводом дискриминације и злостављања на раду, отказа уговора о раду и уговарања и исплате минималне зараде, спорови поводом појединачних права утврђених колективним уговором, другим општим актом или уговором о раду - накнада трошкова за исхрану у току рада, накнада трошкова за долазак и одлазак са рада, исплата јубиларне награде, исплата регреса за коришћење годишњег одмора. Под колективним споровима подразумевају спорови између учесника у закључивању колективног уговора у складу са законом, односно послодавац, синдикат, запослени или представник запослених - у односу на примену колективног уговора или општег акта и остваривање колективног права, очигледно је да је знатно већи број индивидуалних и колективних радних спорова који се јављају у пракси и на које ће утицати решења закону.

Најчешћи корисници услуга Агенције су послодавци и синдикати из реалног сектора као и јавних предузећа. Учесници у споровима пред Агенцијом су представници репрезентативних синдиката како на републичком нивоу тако и на нивоу гране, групе, подгрупе и делатности. Поред тога, законска решења ће

бити и од значаја и за Унију послодаваца Србије и њено чланство, као и друга удружења послодаваца у складу са законом.

Предложена решења ће допринети бржем и једноставнијем приступу решавању колективних радних спорова за синдикате и послодавачка удружења, као и индивидуалних спорова за све запослене у Републици Србији који ће имати унапређен алтернативни институционални оквир за решавање радних спорова. Такође, наведене измене у погледу проширивања надлежности код колективних и индивидуалних радних спорова ће омогућити већи број поступака и додатно растерећење судова.

Посебно је важно напоменути да кроз прецизније одређење рокова и правила поступка и миритељи и абитри ће имати користи и предложена решења ће допринети њиховом ефикаснијем раду у реалном временском оквиру.

Ефекти предложених решења на субјекте регулације, за синдикате и послодавце, ће посебно доћи до изражаја у погледу спорова поводом остваривања права на утврђивање репрезентативности синдиката код послодавца као и спорова поводом утврђивања минимума процеса рада у складу са законом.

Какве трошкове ће примена закона створити грађанима и привреди (нарочито малим и средњим предузећима)

Поступак мирног решавања радних спорова омогућава странама у спору да без трошкова реше настали споре. Накнада трошкова и награда за рад миритеља и арбитра се исплаћују из средстава обезбеђених у буџету Републике Србије, а стране у спору носе своје трошкове, уколико их имају. Најчешће стране у спору немају додатних трошкова. Такође, стране у спору нису дужне да прихвате поступак мирног решавања радних спорова у складу са законом, већ је прихватање вођења поступка добровољно и за то је потребна сагласност свих страна у спору. Изузетак постоји код спорова у делатностима у којима постоји обавеза обезбеђивања минимума процеса рада у складу са законом којим се уређује остваривање права на штрајк, а то су делатности: електропривреде, водопривреде, саобраћаја, радио-телевизије чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, јавног радиодифузног сервиса, ПТТ услуга, комуналних делатности, производње основних прехранбених производа, здравствене и ветеринарске заштите, просвете, друштвене бриге о деци и социјалне заштите.

Висина награде и накнаде трошкова миритеља и арбитра утврђена је Уредбом о висини награде и накнаде трошкова миритеља и арбитра („Службени гласник РС“ бр. 11/05 и 83/05). Овом уредбом је предвиђено да миритељ и арбитар на име припреме за вођење поступка мирног решавања радног спора (проучавање материјала, заказивање расправе и др.) имају право на награду у износу од 2.000 динара, по једном спору; за учешће у колективном преговарању, односно за рад у поступку - у износу од 4.000 динара, по једном учешћу, односно расправи, као и за поступак мирнења непосредним контактом са странама у спору; за доношење одговарајућег акта (препорука, решење) у износу од 5.000 динара, по једном акту.

У случају када је донета одлука о здруживању предлога за покретање поступка мирног решавања индивидуалног радног спора и вођењу јединственог

поступка, награда арбитра увећава се за 30% за другу и сваку следећу странку. Међутим, награда за један месец не може да износи више од 30.000 динара за арбитра, а за миритеља - не може да износи више од 50.000 динара.

Што се тиче накнаде трошкова, миритељ и арбитар имају право на накнаду путних трошкова (у висини стварних издатака за путовање средствима јавног саобраћаја, односно у висини 10% од прописане цене погонског горива, по пређеном километру, за путовање сопственим возилом); накнаду трошкова за ноћење (у висини стварних трошкова ноћења у хотелу, осим за ноћење у хотелу који је категоризован са четири и више звездица); дневницу (у висини од 5% од просечне месечне зараде по запосленом у Републици Србији, према последњем објављеном податку републичког органа надлежног за послове статистике) и за остале трошкове (резервације, превоз пртљага, градски превоз, службени телефонски разговори и сл. - у висини стварних трошкова).

Примена Закон о изменама и допунама Закона о мирном решавању радних спорова неће створити додатне трошкове грађанима и привреди, имајући у виду да се неће повећавати већ предвиђена средства у буџету Републике Србије.

Иако се очекује кроз проширење делокруга рада и већи број поступака, то неће утицати на повећање трошкова из разлога што је Правилником о поступку мирног решавања радног спора („Сл. гласник РС“ бр. 12/05 и 84/05) прописано у члану 2. да се може донети одлука о здруживању поднетих предлога и вођењу јединственог поступка, ако се поступци односе на исти чињенични основ. Такође, поред наведеног, Уредбом о висини награде и накнаде трошкова миритеља и арбитра прописано је да награда за један месец, по свим основима из ст. 1. и 2. овог члана, не може да износи више од 30.000 динара за арбитра, а за миритеља - не може да износи више од 50.000 динара.

Републичка агенција за мирно решавање радних спорова ће се кретати у оквиру буџетских средстава која су јој намењена Законом о буџету Републике Србије за 2017.годину („Сл. гласник РС“ бр. 99/16), а која су износила 24.003.000 динара.

Поред свега наведеног, процена је да у наредној години неће доћи до значајнијег повећања броја спорова пред Републичком агенцијом за мирно решавање радних спорова, док се не спроведе информативна кампања које је планирана за 2018. годину, те ће средства која су планирана у буџету бити довољна.

Стране у спору ће сносити своје трошкове, уколико их буде, а они се односе на евентуална ангажовања заступника, трошкове фотокопирања, штампе и слично.

Да ли су позитивне последице доношења закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити

Овим законом се странама у спору обезбеђује могућност да спорове решавају методама мирног решавања радних спорова, без покретања судског поступка који су скупи и за Републику Србију и за стране у спору за које подразумева и обавезу плаћања судских трошкова. Ови судски поступци трају знатно дуже (више година) од мирног поступка решавања радног спора у складу

са овим законом (30 дана). Такође, мирним решавањем спорова утицаће се на брже решавање спорова до којих долази у случају прекида рада, односно штрајка, чиме се смањују трошкови за послодавца који настају због прекида рада, као и негативне последице по запослене с обзиром да за време штрајка запослени не остварују право на зараду.

Према подацима Министарства правде, у Републици Србији су у току 2016. године виши и основни судови примили укупно 33.389 предмета који се тичу радних спорова. Доношењем овог закона и даљом афирмацијом метода мирног решавања радних спорова постигло би се значајно растерећење судова и битно смањили трошкови радних спорова за све учеснике у њима.

Да ли се законом подржава стварање нових привредних субјеката на тржишту и тржишна конкуренција

Закон о изменама и допунама Закона о мирном решавању радних спорова додатно регулише битан аспект радно-правних односа, и непосредно утиче на стварање боље инвестиционе климе кроз ниже трошкове рада и функционисања у погледу радних спорова, чиме се на посредан начин може допринети и стварању нових привредних субјеката на тржишту.

Применом предложених законских решења допринеће се стварању бољих услова рада који ће посредно утицати и на већу конкурентност послодавца.

Да ли су све заинтересоване стране имале прилику да се изјасне о закону

Нацрт закона о изменама и допунама Закона о мирном решавању радних спорова припремала је Радна група у чијем саставу су били заступљени представници: репрезентативних социјалних партнера, Министарства правде, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Инспектората за рад, Републичке агенције за мирно решавање радних спорова, еминентни стручњаци у области радног права (професори правних факултета), миритељи и арбитри.

У раду Радну групе повремено су учествовали представници Социјално-економског савета Републике Србије и експерти из Међународне организације рада, Агенције за мирно решавање радних спорова Црне Горе и Агенције за мирно решавање радних спорова Републике Српске. Допринос у изради овог прописа дао је и невладин сектор - УГ Иницијатива за развој и сарадњу уз подршку „Солидар Суиссе“.

Међународна организација рада је организовала трипартитну радионицу посвећену изменама Закона о мирном решавању радних спорова у склопу подршке коју пружа Републичкој агенцији за мирно решавање радних спорова 15. и 16. децембра 2016. године уз учешће социјалних партнера – Уније послодаваца Србије, УГС „Независност“, Савеза самосталних синдиката Србије. Поред социјалних партнера на радионици су присуствовали представници Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, као и представници Републичке агенције за мирно решавање радних спорова. На радионици су учествовали и представници Агенције за мирно решавање радних спорова Црне Горе и Републике Српске, као и представници Међународне организације и национални координатор МОП-а.

Током 2016. године одржано је 15 формалних састанака на којима је припремљена радна верзија Нацрта закона о изменама о допунама Закона о мирном решавању радних спорова.

Које ће се мере током примене закона предузети да би се остварило оно што се доношењем закона намерава

Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, као и представници Републичке агенције за мирно решавање радних спорова и социјални партнери ће предузети широку акцију у циљу упознавања свих заинтересованих субјеката на које се односи Закон, а ради промовисања циљева закона и његове доследне примене.

Такође, Агенција ће има подршку од стране Међународне организације рада на промоцији нових законских решења и самог института мирног решавања радних спорова.

Подршку ће на промоцији нових законских решења пружити и невладин сектор УГ Иницијатива за развој и сарадњу уз подршку „Солидар Суиссе“.

Информативна кампања у току 2018. године ће се реализовати кроз медијску промоцију новина у закону и кроз организовање састанака са социјалним партнерима. Такође се планира штампање летака намењених синдикатима и послодавцима које ће финансирати Међународна организације рада и УГ Иницијатива за развој и сарадњу уз подршку „Солидар Суиссе“, а које су и раније помагале подизање видљивости института мирног решавања радних спорова и рад радне групе за измену овог прописа. Због свега наведено, неће бити додатних трошкова.

Постојећи кадровски капацитети за спровођење поступака мирног решавања радних спорова се заснивају на ангажовању миритеља и арбитра који се бирају на јавном конкурсима и ангажују се по потреби. Број миритеља и арбитра се креће у оквиру од 50 лица и план је и реална потреба да се у тим оквирима и остане.

Што се тиче уређења поступања миритеља и арбитра, у року од шест месеци од објављивања прописа у Службеном гласнику Републике Србије биће донет Етички кодекс миритеља и арбитра.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа: **Влада**

Обрађивач: Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања.

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о мирном решавању радних спорова

Драфт Лав Амендинг тхе Лав он Амбикабле Сеттлемент оф Лабоур Диспутес

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односе на нормативну садржину прописа,

/

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,

/

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,

/

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,

/

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

Други ревидирани Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније у делу 3.19 Социјална политика и запошљавање 3.19.3. Социјални дијалог законодавство – предвиђено је даље унапређење социјалног дијалога кроз унапређење законодавног оквира у делу индустријских конфликта и мирног решавања радних спорова

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

Уговор о функционисању Европске уније - Глава X Социјална политика члан 153.

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,
Не

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

Не

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

не

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

Не